

bandegem el conservadorisme!!

El Govern provisional de la República, d'ençà que pujà al poder, ha anat seguint un camí de marrada que s'ha anat agreujant a mida que ha mostrat més el seu intent. Som lluny de bon tros d'aquell programa i actuació inicial del comitè revolucionari. Ningú pot capir, ara, que d'aquell comitè n'hagi sortit un raig d'orientació tan declaradament i ampliament conservador, i més tenint en compte que dels elements que la componen hi han destacats representants de grups polítics d'avanzada.

Pel que es veu, la política que fa el Govern provisional és de defugir el portar a cap la revolució. No volem dir amb això que siguem amics dels xocs violents i sagnants, molt al contrari; però si de la revolució incruenta, és a dir, dintre de l'ordre i la legalitat establerta. No calia de cap manera estroncar l'aspiració renovadora i justa de l'opinió pública.

Veritablement que s'obrà el canvi de règim sense violències i sense vessament de sang, però això no vol dir que no sigui necessari constituir una República que obertament i franca afronti els problemes substancials, que determini la transformació d'Ibèria, motivada pel tan esperat canvi de règim.

La monarquia no era solament la sobirania representada per Alfons Borbó ni s'arreglava la qüestió limitant-se a substituir una gent que havia aconseguit sobradament i merescuda la desconfiança i l'aborriment del poble. La monarquia encomanava i escampava, com una pesta dessoladora, el seu feudalisme, podridura curulla de coaccions i baixeses, indigna d'un poble que vol i ha de viure conscient i lliure de cara al món.

No obstant, el Govern actual sembla que encara no ho vol veure d'aquesta faisó. Contràriament, ha pres una orientació que podria ésser altament perjudicial a la República ja que intenta construir un nou règim però valent-se de materials usats, vells i corcats, és a dir, vindria a ésser com un gran edifici que fos bell i magnífic d'arquitectura exterior i brut i ruïnós per dintre. Això és el que passarà amb la República ajudant-hi forces arreladament monàrquiques que a hores d'ara ja haurien

d'ésser aniquilades i enderrocades del tot.

Bé és veritat que la República, seguint una bona doctrina de liberalisme, no és exclusiva dels republicans sinó de tots els nascuts en terres ibèriques. Mai, però, podrem consentir que sigui dels monàrquics; que sigui d'uns homes que han mantingut i defensat descaradament al borbó; que encara es troben absolutament identificats amb els usos, costums i lleis de la monarquia; que somriuen i acaten hipòcritament a la naixent República, mentre el corc i el verí corre per dins. Homes que amb un simple canvi de vestit o de capell ja es creuen haver acomplert abastament per la República. Cal bandejar aquests monàrquics conservadors que ens portarien a un endarreriment vergonyant davant d'Europa.

La opinió pública anirà abandonant els homes del Govern provisional si segueixen aquest tortuós camí de marrada. Aquesta marrada—aquesta equivocació—radica en la suposició en dir que són les classes conservadores les que ens han aportat el règim republicà i a les quals es deu servir amb tot i per tot. Tanmateix, no és això no. La República la féu possible i l'imposà la gran força democràtica del poble que estava cansada i fastiguejada de l'endarreriment i empobriment que patíem amb tants anys de jou monàrquic. Es aquesta força que no ha permès ni ha tolerat que en mig dels avenços d'Europa i del món sencer, volgués ésser una excepció el nostre país.

Fora, doncs, conservadorismes, si no volem veure fallar les reformes preceptives que el poble demana i que sabrà exigir sense defugis.

J. B. i C.

Protestem enèrgicament de l'actitud de la guàrdia incivil davant la digna gesta dels veïns de Ribes de Fresser.

Ocasio

ES VEN una moto-sidecard, marca «HARLEY DAVIDSON», equipada, amb molt bon estat i a preu de ganga.

Informes: CARRER PERALADA, N.º 20 (FLEQUER) — FIGUERES.

per poder avançar

Una de les dificultats amb què forçosament ha de topar ben aviat, el govern de la República, si no es decideix a afrontar-lo amb valentia, i resoldre'l amb justícia, serà la qüestió social.

No és necessari ésser un expert en la matèria, per poder copsar ben aviat, la veritable situació obrera actual, situació que no pot durar, puix que ajornar-lo, equival a proposar inconscientment la revolució social, que de totes maneres cal evitar; i dic que cal evitar, perquè entenc, que aquesta només deu tenir lloc, quant se li tanquin els camins legals que els hi donen les lleis, ja que mentre aqueixes portes romanguin obertes, molt bé els elements obrers poden canalitzar les seves aspiracions pels viaranyes que els homes de la República ofereixen rodejats de les màximes garanties de seguretat; ja que no cal dubtar, que ells representen un punt molt avançat en la història sociològica governamental d'Espanya.

Hem de convenir, però, que el proletariat està encara en plena formació, i per tant, no ha arribat en aquell grau que es necessita per poder exercir les funcions de govern; desgraciadament és així, i és per això que avui com avui, seria anar de cara al buit, pretendre transformar radicalment la societat actual.

Si ha d'anar, sí, però no barroerament, sinó amb plena consciència de la funció a complir, deixant ben assegurat el camí recorregut, i estant segur de no caure en emprendre una nova embranzida.

Les reivindicacions socials són justíssimes; per tant, els homes del govern que tenen un concepte tan elevat de la justícia, han de procurar obrir aquells camins necessaris per poder encarrilar degudament les aspiracions del proletariat espanyol, camins que s'han d'orientar cap a la socialització de l'estat.

Si ho fan així, no solament faran una obra de justícia, sinó que també es mereixeran l'etern agraïment dels explotats, per una societat injusta.

JOSEP M.ª ALSINA.

Un bon taller de calçat a mida.
Pallac Galan, 2